

Stories of Statia Verhalen van Statia

Stories of Statia

Verhalen van Statia

Lynnette Anson-Leerdam, Glenda Woodley Bennett, Ishmael Berkel,
Rosabel Blake, Louise Depusoir, Marvin A. Gibbs, Marcella Marsdin,
Althea Merkman, Walton Schmidt & Ethelda Warner Woodley

Edited by Jenn Yerkes and Mark Yokoyama for the
Department of Culture, Public Entity of Sint Eustatius
Translated to Dutch by Wycliffe Smith and Henk Ankoné

Bewerkt door Jenn Yerkes en Mark Yokoyama voor het
Departement van Cultuur, Openbaar Lichaam Sint Eustatius
Vertaald naar het Nederlands door Wycliffe Smith, bijgestaan door Henk Ankoné

Introduction

On Statia, we have passed down our culture through stories from the very start. Grandparents and elders, mothers and fathers, aunts and uncles shared what they knew with young people. They told how to take care of livestock, grow crops and use plants to heal. They explained how to make kites and hard cakes. They shared stories of people, places and events.

In this book there are 24 stories told by 10 people about life on Statia. Many are about old times when things were very different. We can learn about life back then in these stories. Other stories are about what made people happy and proud to be Statian. We can learn from these stories, too.

Some traditions in these stories have faded away. Others are still going strong today. Young people will decide which ones will live on in the future.

Food, work and music are all part of Statian culture. (Photos: Jeanette Bos)

Inleiding

Op Statia wordt onze cultuur van oudsher doorgegeven via verhalen. Grootouders en ouderen, moeders en vaders, tantes en ooms deelden hun kennis met de jongeren. Ze vertelden hoe je het vee verzorgt, gewassen verbouwt en planten gebruikt om te genezen. Ze legden uit hoe je vliegers maakt en harde koekjes bakt. Ze deelden verhalen over mensen, plaatsen en gebeurtenissen.

In dit boek staan 24 verhalen, verteld door 10 personen, over het leven op Statia. Veel van deze verhalen gaan over vroeger, toen het leven heel anders was. Van deze verhalen leren we hoe het leven toen was. Andere verhalen gaan over wat mensen gelukkig en trots maakte om Statiaan te zijn. Uit al deze verhalen kunnen wij ook lessen trekken.

Sommige tradities waarover deze verhalen over vertellen, zijn verdwenen. Andere leven vandaag de dag nog steeds voort. Het is aan de jeugd om te bepalen welke tradities in de toekomst blijven bestaan.

Voedsel, werk en muziek maken allemaal deel uit van de Statische cultuur. (Foto's: Jeanette Bos)

Golden Rock Heroes

I was a little boy, about 11 or so. They started the steel band and I got into it. We had a guy from St. Kitts, he came to train us. A school teacher from here got him to come here to train us to play. And then after we played, and we went to Sint Maarten, the first thing we did. We started to play in 1950 and in 1951, we went to Sint Maarten and we played over there. We were called Golden Rock Heroes.

~ *Walton Schmidt*

Steel bands on Statia. (Photos: Boy Lawson, Willem van de Poll)

Golden Rock Heroes

Ik was een kleine jongen, van een jaar of elf. Toen begonnen zij hier met een steelband en ik deed meteen mee. We hadden iemand uit St. Kitts die ons les gaf. Een onderwijzer van hier wist hem over te halen om te komen en ons te leren spelen. En toen we het een beetje konden, gingen we naar Sint Maarten. Dat was het eerste wat we deden. We begonnen in 1950 te spelen en in 1951 gingen we al naar Sint Maarten om daar op te treden. We werden de Golden Rock Heroes genoemd.

~ *Walton Schmidt*

Steelbands op Statia. (Foto's: Boy Lawson, Willem van de Poll)

Because You Want to Dance

We used to go behind the Killy Killy band or the Hippie Band. We used to go and play music. We used to go behind them dancing. And when you hear the band, all the children run behind want to dance. That's the only time you really have them out because it's Christmas. And then because it's Christmas, you don't have to go to school. And they are free. They don't have to work. So that's the only time really that you have them. I know when I was much older and I heard the band, I leave from my parents and I go behind the band. When they're ready to go home, they can't find me. When I come back, I get punished. But I had fun. And it was like every village, when the children heard the Killy Killy Band, they go behind the band. Because you want to dance.

~ Althea Merkman

Bands and dancing on Statia. (Photo top: Jeanette Bos, bottom left: Gordon James)

Want je wilde dansen

We gingen vaak achter de Killy Killy Band of de Hippie Band aan. We gingen mee en speelden muziek. We liepen al dansend achter hen aan. Als je als kind de band hoorde, moest je er wel achteraan, want je wilde dansen. Dat was eigenlijk de enige tijd dat je de kinderen echt allemaal buiten zag, want het was Kerstmis. En omdat het Kerstmis was, hoefde je niet naar school. Je had vrij en hoefde niet te werken. Het was dus eigenlijk de enige keer dat je ze echt allemaal samen zag. Ik weet nog dat ik al wat ouder was; als ik de band hoorde, sloop ik bij mijn ouders weg en liep achter de band aan. Als zij klaar waren om naar huis te gaan, konden ze me niet vinden. Als ik thuiskwam, kreeg ik op m'n donder. Maar ik had genoten. Zo was het in elk dorp: als je als kind de Killy Killy Band hoorde, ging je achter de band aan, want je wilde dansen.

~ Althea Merkman

Bands en dansen op Statia. (Foto boven: Jeanette Bos, linksonder: Gordon James)

I Joined in to Do Calypso

1974 I started to do calypso. 1974 is when we started to do Carnival. The governor asked me to be the head. I went to Antigua one time and I saw that they keep a Carnival village. And so now that's where I started. From there it started and it never stop until now. We didn't have enough people to sing the songs, you know. To get enough competition. So I myself, I was the head of the Carnival, but I joined in to do calypso. I didn't do nothing in the first year because I just sing one of the songs that we used to do for Christmas. But after that, people say, "Man, he won't do so good." And so then I started trying to build myself with calypso.

~ *Walton Schmidt*

Walton Schmidt (Photo: Mark Yokoyama)

Ik deed mee met calypso

In 1974 begon ik met calypso; dat was ook het jaar dat we met Carnaval begonnen. De gouverneur vroeg mij om voorzitter te worden. Ik ging een keer naar Antigua en zag dat ze daar een Carnavalsdorp hadden opgebouwd. En daar is het eigenlijk mee begonnen, en sindsdien is het nooit meer gestopt. We hadden niet genoeg mensen om de liedjes te zingen, weet je. Niet genoeg voor een competitie. Hoewel ikzelf het hoofd van de Carnavalsorganisatie was, deed ik ook mee aan de calypsocompetitie. In het eerste jaar deed ik eigenlijk niets bijzonders; ik zong alleen één van de liedjes die we altijd met Kerstmis zongen. Maar daarna zeiden de mensen: "Man, dat lijkt nergens op." En daarna begon ik mezelf toe te leggen op de calypso.

~ *Walton Schmidt*

Walton Schmidt (Foto: Mark Yokoyama)

We Call It Jole

We played also a game named Jole. Oh, the children love that. It's something like cricket, but you have one ball, a hundred players, one bat. So whenever you get a bat, the ball and you out, the person after you go in. And it's with a box, a carton box, and the ball has to hit a box. We love that game. We call it Jole.

~ *Marcella Marsdin*

Children playing a ball game on Statia. (Photo: Boy Lawson)

We noemden het “Jole”

We speelden ook een spel dat “Jole” heette. O, de kinderen waren er dol op. Het leek een beetje op cricket, maar je had één bal, honderd spelers, en één knuppel. Dus als je aan de beurt was en de bal sloeg, was je uit en de volgende persoon ging in het veld. We speelden met een doos, een kartonnen doos, en de bal moest de doos raken. We waren gek op dat spel. We noemden het “Jole”.

~ *Marcella Marsdin*

Kinderen op Statia die een balspel spelen. (Foto: Boy Lawson)

Excited to Go Picnic

You wake up in the morning excited to go picnic with your parents or whoever. I had an uncle wife. My father took her over Lynch, and we picnic over there. She carry what she cook, what she took over there for us to eat. You will play by the seaside. If you can swim, you go in the sea. If you can't swim, you stay on the sand. You make little balls or whatever on the sand. And then around 12 o'clock, you will get your food, and maybe a little dessert of a coconut tart, made in a cupcake form. And local juice, whether a tamarind or guava juice or so. And then we go home in the evening time, back home. Some people will walk it, but my father had a truck, so he took us in the morning, and then he came back in the afternoon time to get us.

~ *Glenda Woodley Bennett*

Glenda Woodley Bennett (Photo: Mark Yokoyama)

Zin om te gaan picknicken

Je werd 's ochtends wakker, helemaal enthousiast om met je ouders, of wie dan ook, te gaan picknicken. Ik had een tante, de vrouw van mijn oom. Mijn vader nam haar mee naar Lynch, om daar te gaan picknicken. Ze nam eten mee dat ze had klaargemaakt, om daar samen te eten. Je speelde bij de zee. Wie kon zwemmen, ging de zee in; wie niet kon zwemmen, bleef op het zand. Je maakte kleine balletjes of zoiets in het zand. Rond twaalf uur kreeg je te eten, en soms ook een klein toetje, zoals een kokoscupcake. En sap van plaatselijk fruit, bijvoorbeeld tamarinde- of guavesap, of iets dergelijks. En dan gingen we 's avonds weer naar huis. Sommige mensen liepen het hele stuk, maar mijn vader had een truck: dus bracht hij ons 's ochtends en kwam 's middags terug om ons op te halen.

~ *Glenda Woodley Bennett*

Glenda Woodley Bennett (Foto: Mark Yokoyama)

They Got More Plates There Waiting

Easter Monday, everybody go to the beach. So, my mother cook up a storm. That neighbor cook up a storm. And I say a storm, I mean a lot of stuff. They line off on the beach down the front there. And you can pass down and they say, "Hello, did you eat anything today?" You don't make a mistake and said "No." because you're going to get a plate that you won't be able to carry. And so if you reach there and you get that plate, you better don't go further because you'll be in trouble. Because if you go further, they got more plates there waiting. "Hey, you didn't eat anything?" So the whole area was full and the whole area was feeding you. And good food, you know, not stupidity. Nice goat meat and stew goat and cow and fish. Anything you wanted. They had it all for nothing. You didn't have to pay. Just free. Enjoying Easter Monday.

~ *Lynnette Anson-Leerdam*

The bay was a popular picnic spot. (Photo: Willem van de Poll)

Daar stonden nóg meer borden klaar

Op Tweede Paasdag ging iedereen naar het strand. Mijn moeder pakte behoorlijk uit, net als de buurvrouw. En als ik zeg "behoorlijk uitpakken", dan bedoel ik: een heleboel eten koken. Ze stonden vooraan in een rij op het strand. Terwijl je langs hen liep, zeiden ze: "Hé, heb je vandaag al iets gegeten?" Je moest niet de fout maken om "nee" te zeggen, want dan kreeg je een bord vol eten dat je amper kon dragen. En als je zo'n vol bord kreeg, kon je maar beter niet verder lopen, want dan kwam je nog dieper in de problemen. Ging je tóch verder, dan stonden er nog meer borden op je te wachten. "Hé, je hebt nog niks gegeten?" Overal kreeg je eten. En goed eten ook, hoor, geen liflafjes. Lekker gestoofd geitenvlees, rundvlees en vis. Wat je maar wilde, het was er, voor niks. Je hoefde niet te betalen. Gewoon gratis. Genieten op Tweede Paasdag.

~ *Lynnette Anson-Leerdam*

De baai was een populaire plek om te picknicken. (Foto: Willem van de Poll)

You Put in Your Bread

While the bread is starting to raise, you light your oven. So when the wood is burned down, then you level it over the flooring and then it gets hot. Some person used to throw brown sugar on it to thing. Then you sweep it out, you put in your bread. And if the oven is really, really hot, from the time the bread's going in, you see them start to turn brown. So then you know you have to leave it open a while and then as your bread will all get burnt up. So it's, you have to like be monitoring what's going on.

~ *Althea Merkman*

Stone ovens on Statia. (Photo top: Boy Lawson Photo bottom: Jeanette Bos)

Je legde je brood erin

Terwijl het brood staat te rijzen, steek je de oven aan. Als het hout is opgebrand, spreid je de gloeiende resten over de bodem, en zo wordt de oven heet. Sommige mensen gooiden er bruine suiker op om te zien hoe heet het was. Daarna veegde je het eruit en legde je het brood erin. En als de oven echt, echt heet is, zie je, zodra het brood erin gaat, dat het bruin begint te worden. Dan weet je dat je de oven een tijdje open moet laten, anders verbrandt al het brood. Je moet dus voortdurend in de gaten houden wat er gebeurt.

~ *Althea Merkman*

Steenovens op Statia. (Foto boven: Boy Lawson, foto onder: Jeanette Bos)

Like One Happy Family

If you didn't have an oven, you go by the neighbor. Everybody, when they know they are going to bake, they say, "Mama, I have a tinning sheet to put in." She said, "Come, bring it." It was like one happy family, the way how we lived. My mom, Fridays, she baked. And children from all by Lynn's Bakery came by her, sat down on the step and waited until the bread and buns, whatever she baked, finished. And then they would go home. And that was, she just not selling. They came because she would give them bread.

~ *Althea Merkman*

Althea Merkman (Photo: Mark Yokoyama)

Als één gelukkige familie

Als je geen oven had, ging je naar de burens. Zodra men wist dat er gebakken zou worden, zei men: "Mama, ik heb een bakplaat om erin te zetten." "Kom maar, breng het," zei ze. Zo leefden we: als één gelukkige familie. Mijn moeder bakte op vrijdagen. Kinderen van overal, van bij Lynn's Bakery, kwamen naar haar toe, gingen op de trap zitten en wachtten tot het brood en de zoete broodjes, of wat ze die dag ook bakte, klaar waren. Daarna gingen ze weer naar huis. En dat was het mooie daarvan: ze verkocht het niet. Zij kwamen omdat ze hen brood gaf.

~ *Althea Merkman*

Althea Merkman (Foto: Mark Yokoyama)

Corn Out in the Sun

You put the corn out in the sun, you hang them over a wire, and you have them there in the sun, because then you need them to replant, you have to save to replant at a later time. I know that they kept them in the sun so that they would be hard enough that they could be preserved, because you didn't have nothing to preserve back then like we do now.

~ *Althea Merkman*

Corn hanging out to dry on Statia. (Photo: Willem van de Poll)

Maïs in de zon

Je legde de maïs in de zon en hing de kolven aan een draad om te drogen, omdat je de zaden moest bewaren om later opnieuw te zaaien. Ik weet dat ze de maïs in de zon droogden zodat die hard genoeg werd om bewaard te kunnen worden, want vroeger had je geen middelen om voedsel te conserveren zoals we die nu hebben.

~ *Althea Merkman*

Maïs die op Statia te drogen hangt. (Foto: Willem van de Poll)

It Was More Tasty Than Now

I would have to pick up sticks in the night. We cook on three stones. And if I didn't pick up small sticks to catch the fire, then we can't eat because if it rain at night, it wet. So we used to cook on three stones. And the pot used to be black like your shoe from the soot and so on. But the food tasted good. The food was completely different. I think we cook different too. In our days, we had the bush and certain things. You pong them together and you season your food. It was more tasty than now.

~ *Marcella Marsdin*

Marcella Marsdin (Photo: Mark Yokoyama)

Het was veel lekkerder dan nu

Ik moest 's avonds kleine takjes verzamelen. We kookten op drie stenen. En als ik geen droge takjes had om het vuur aan te maken, konden we niet eten, want als het 's nachts regende, werden ze nat. Zo kookten we op drie stenen. En de pot was helemaal zwart, zo zwart als je schoen, van het roet en zo. Maar het eten smaakte goed. Het smaakte echte anders. Ik denk dat we ook anders kookten. In onze tijd gebruikten we ingrediënten uit de bush en andere natuurlijke producten. Je mengde die en daarmee bracht je het eten op smaak. Het was veel lekkerder dan nu.

~ *Marcella Marsdin*

Marcella Marsdin (Foto: Mark Yokoyama)

He Weighed With His Hands

Before time on Statia, the person who catch the fish used to take it at their home. My father used to bring it home, and then his wife would sell it for him. And he had weights and so that he bought in Aruba, a scale to weigh the fish. Some had a hanging scale, and then they had one make with a stand with one side to put in the fish, and then on the next side with the weights. And then they had a gentleman who was our neighbor, who was living in a little house below. And he used to weigh a fish with his hand. He can tell whether it was a pound or two pound, 'cause he didn't have any scale. So he weighed with his hands.

~ *Glenda Woodley Bennett*

Fish caught by Statian fishermen. (Photos top and bottom right: Jeanette Bos, bottom left: Gordon James)

Hij woog met zijn handen

Vroeger op Statia nam degene die de vis ving zijn vangst mee naar huis. Mijn vader bracht zijn vis mee, en zijn vrouw verkocht die voor hem. Hij had een weegschaal met gewichten die hij op Aruba had gekocht, om de vis te wegen. Sommigen hadden een hangende weegschaal; anderen hadden er één aan een standaard, met aan de ene kant de vis en aan de andere kant de gewichten. En dan was er een buurman, die beneden in een klein huisje woonde. Hij had geen weegschaal; hij woog de vis met zijn handen en wist op gevoel precies of het één of twee pond was. Hij woog met zijn handen.

~ *Glenda Woodley Bennett*

Vis gevangen door Statiaanse vissers. (Foto's boven en rechtsonder: Jeanette Bos, linksonder: Gordon James)

Gone With All the Fish

Louise's husband, he teach us how to fish. And I used to go with him in the boat. Deep water fishing and fish for snappers and all those kind of thing. A long line and maybe about five or six hooks. Put on the bait and throw it over. Put on, you know, make a sinker with a maybe piece of iron, a lead or a stone on the end to take the line down to the bottom. And then you put the bait on, let it down and the fish start to bite. Then you start to strike up to hook the fish. And then sometimes when you're pulling it up, a shark will hit and chop the fish off or cut your line off and go with everything. Sometimes he's gone with all the fish.

~ Marvin A. Gibbs

Fishing on Statia. (Photos: Jeanette Bos)

Met alle vis er vandoor

De man van Louise leerde ons vissen. Ik ging vaak met hem mee in zijn boot; we visten in diep water voor snappers en dergelijke vissen. Je gebruikte een lange lijn met wel vijf of zes haken. Je deed er aas aan en gooide de lijn overboord. Aan het uiteinde bevestigde je een gewicht, een stuk ijzer, lood of een steen, zodat de lijn naar de beneden ging. Dan liet je de lijn vieren; de vissen begonnen te bijten, en je trok aan de lijn om de vis aan de haak te slaan. En soms, terwijl je de lijn ophaalde, beet er een haai toe: hij hapte de vis eraf of beet de lijn door en ging er ineens met alle vis vandoor.

~ Marvin A. Gibbs

Vissen op Statia. (Foto's: Jeanette Bos)

Burn a Coal Bed

We go to White Wall. It's a lot of bush over there grow up with kosha trees and so on. We would cut wood to burn a coal bed. To make coals. We cut the wood. And dig out a hole, a shallow hole, and place the wood inside of it. And then they build it up with sticks around. And put a bush to cover it. And then they put dirt on top of the bush. Cover the bush. And then they light it. And close it back. So it will burn until it burns out. Then they will pull it down and get the coals out, bag them, and take them to town to sell.

~ *Marvin A. Gibbs*

Marvin A. Gibbs (Photo: Mark Yokoyama)

Een houtskoolbed maken

We gingen naar White Wall. Daar stond veel natuurlijke begroëing, met kosha-bomen en ander opschot. We hakten hout om een houtskoolbed te maken. Om houtskool te maken kaptten we het hout. We groeven een ondiepe kuil en legden het hout daarin. Daarna bouwden we het rondom op met stokken, bedekten het met bladeren en aarde, staken het aan en sloten het weer af. We lieten het branden tot het helemaal was uitgebrand. Daarna haalden we het open, haalden de houtskool eruit, deden die in zakken en brachten het naar de stad om te verkopen.

~ *Marvin A. Gibbs*

Marvin A. Gibbs (Foto: Mark Yokoyama)

Crabs in the Quill

The crabs also they used to catch in the Quill. They used to catch the crab, bring them down in bags, and then they sell them. Then when you see them boiling them, they put the water on to boil. Then they put them in there, they have to put the cover on quickly or you will get boiled.

~ *Althea Merkman*

The Quill, a land crab, and men with land crabs. (Photos: Willem van de Poll, Mark Yokoyama)

Krabben in de Quill

Ze vingen ook krabben in de Quill. Die brachten ze in zakken naar beneden en verkochten ze. Als ze de krabben kookten, zetten ze eerst het water op het vuur; daarna gingen de krabben erin en moest de deksel er snel op, anders kreeg je het heet te verduren.

~ *Althea Merkman*

De Quill, een landkrab, en mannen met landkrabben. (Foto's: Willem van de Poll, Mark Yokoyama)

Tend Your Animals

We would come to the farm and we would water the cows, water the goats, whatever we had, you had that to do, and then you would bring them to the pit. You had a place here to keep them in the evening, so that in the morning now you can get your fresh milk. So those were the chores that you had to do. Early morning, you can get up and tend your animals, you get your milk, while one is making the fire. You get milk, you boil your milk, you put your bush in. Because all around here, you have bush that you can put in the milk to make your tea with a nice flavor. And sometimes you just drink the milk like that with roast potato or whatnot, roast corn. It was good living. It was fun.

~ *Ishmael Berkel*

Taking care of animals on Statia. (Photos: Jeanette Bos)

Je dieren verzorgen

Op de boerderij, gaven we de koeien en de geiten en het andere vee te drinken, dat hoorde erbij, en daarna brachten we ze naar het hok. Het was een plek waar je ze 's avonds onderbracht, zodat je 's morgens verse melk had. Dat waren dus de klusjes die je moest doen: vroeg in de ochtend stond je op en verzorgde je de dieren, je melkte ze, terwijl iemand anders het vuur aanmaakte. Je nam melk, bracht die aan de kook en deed je er boskruiden in. Want overal hier groeiden boskruiden die je in de melk kon doen om thee te maken met een lekkere smaak. En soms dronk je de melk gewoon zo, met geroosterde aardappelen of geroosterde maïs, of wat er maar voor handen was. Het leven was goed, eenvoudig en plezierig.

~ *Ishmael Berkel*

Dieren verzorgen op Statia. (Photos: Jeanette Bos)

Odds and Ends to Do

I was born right here on St. Eustatius. We went to school for a bit, but I didn't go away. Because a lot of kids at the age of 12, they go away. But we didn't. We just stayed here and find little odds and ends to do. We would babysit, we would go around and clean for people. That's my sister and I. And then help mom and dad with what their chores were. And daddy's chores was a lot. He was a fisherman and he would come in with the fish. We would help mama weigh them out and help her sell them and collect the money sometimes.

~ Lynette Anson-Leerdam

Lynette Anson-Leerdam (Photo: Mark Yokoyama)

Allerlei kleine klusjes doen

Ik ben hier op St. Eustatius geboren. We gingen een tijdje naar school, maar ik ben niet weggegaan. Want veel kinderen gingen op hun twaalfde weg. Maar wij niet. We bleven gewoon hier en zochten kleine klusjes om te doen. Mijn zus en ik pasten op kinderen en gingen bij mensen langs om schoon te maken. We hielpen mama en papa met hun taken. Papa had er veel: hij was visser en kwam thuis met zijn vangst. Wij hielpen mama met het wegen en verkopen ervan, en soms ook met het innen van het geld.

~ Lynette Anson-Leerdam

Lynette Anson-Leerdam (Foto: Mark Yokoyama)

We Had Lots of Fun

In the evening time, dusk, we'll play whoop, hide and seek. You know, we would say "Whoop!" It would be two groups. One group gone to hide, and the other group is here. So when you get to hide over there, you will sound your voice, "Whoop, whoop!" and then you hide. So now they coming to look for you, but they coming where the sound is there. By that time you done moved and gone up here, you know. And it was fun. We had lots of fun that way.

~ *Ishmael Berkel*

Ishmael Berkel (Photo: Mark Yokoyama)

We hadden enorm veel plezier

's Avonds, in de schemering, speelden we whoop oftewel verstoppertje. Dan riepen we: "Whoop!" Er waren twee groepen: één groep ging zich verstoppen, de andere bleef achter. Wie zich ging verstoppen, liet eerst zijn stem horen: "Whoop, whoop!", en dook daarna weg. Dan kwamen ze je zoeken en gingen af op het geluid. Maar ondertussen had je je al verplaatst en ergens anders verstopt, weet je. Het was leuk. Zo hadden we enorm veel plezier.

~ *Ishmael Berkel*

Ishmael Berkel (Foto: Mark Yokoyama)

The Milk and the Bread

We used to wait for the milk and the bread. Our parents didn't have it. My parents had fowls like a lot of parents. Then we would take the egg and carry it to the baker. And he would exchange it. So we would give him the eggs and we would give us the bread. We cut the bread, we throw sugar on it. Sometimes we put butter. And not nice butter. Pot butter. That what you cook with, not sweet butter. Put it in your bread and eat it.

~ *Marcella Marsdin*

Students eating lunch at school. (Photo: Boy Lawson)

De melk en het brood

We wachtten altijd op de melk en het brood, want onze ouders hadden het niet breed. Mijn ouders hadden kippen, net als veel andere ouders. We brachten de eieren naar de bakker, die ze met ons ruilde: wij gaven hem de eieren en kregen er brood voor terug. We sneden het brood en strooiden er suiker op. Soms deden we er ook boter op, geen gezoete boter, maar smalt, vet dat je gebruikt om mee te braden en bakken. Dat smeerden we op het brood en dan aten we het.

~ *Marcella Marsdin*

Leerlingen tijdens de lunch op school. (Foto: Boy Lawson)

Nobody Pass Me on That

I was a cook. I would cook and make different snacks, make carrot cake. I was the best on the carrot cake. They had nobody pass me on that. I could brag on that. People used to like my food. I used to like to make the carrot cake. I used to make all kinds of things. I used to have a car. I used to go around selling. Selling croquettes, selling soups, selling food. And I used to get good business. Good business. I cooked soups, make snacks, make cakes. I take orders when Easter time coming around.

~ *Louise Depusoir*

Louise Depusoir (Photo: Mark Yokoyama)

Niemand kon mij daarin overtreffen

Ik was kok. Ik kookte en maakte allerlei hapjes, waaronder worteltaart. Daarin was ik de beste. Niemand kon mij daarin overtreffen. Dat mocht ik gerust zeggen. Mensen hielden van mijn eten. Ik maakte graag worteltaart en nog allerlei andere dingen. Ik had een auto en reed daarmee rond om mijn spullen te verkopen. Ik verkocht kroketten, soep en andere gerechten. Het liep goed, heel goed zelfs. Ik kookte soep, maakte hapjes en taarten, en als Pasen eraan kwam, nam ik bestellingen aan.

~ *Louise Depusoir*

Louise Depusoir (Foto: Mark Yokoyama)

You Ride up There in the Crooks

My grandfather, he planted up in Round Hill and he had an upper Round Hill and lower Round Hill. So we used to have to come from where he picked me, on the donkey and you ride up there in the crooks, put the things and you take them home. Sometimes I have two donkeys. We didn't have trucks, so the donkeys were what we used back then.

~ *Althea Merkman*

Man riding a donkey with a loaded crook on Statia. (Photo: Boy Lawson)

Je reed omhoog in de crooks

Mijn grootvader boerde op Round Hill; hij had Upper Round Hill en Lower Round Hill. Vanaf de plek waar hij mij oppikte, gingen we verder op de ezel. Je reed omhoog in de crooks, laadde de spullen erop en vervoerde ze naar huis. Soms had ik twee ezels. We hadden geen trucks, dus gebruikten we toen ezels.

~ *Althea Merkman*

Man op een ezel met een beladen pakzadel op Statia. (Foto: Boy Lawson)

A Tank of Water

We had to get up early in the morning to work. It's not like now. The children get up in the morning, they bathe, they had a bag all set with everything to go to school. We had to get up. I had to get up. I had to go by the well, full partly a tank of water. With a thing on my head, full it of water. Sweep the yard every morning. Get ready and go to school and always on time. My brothers used to get up in the morning, go take a hundred goats, sheep up in the country for 25 cents a week. Carry them in the morning, bring them back. Still on time for school.

~ *Marcella Marsdin*

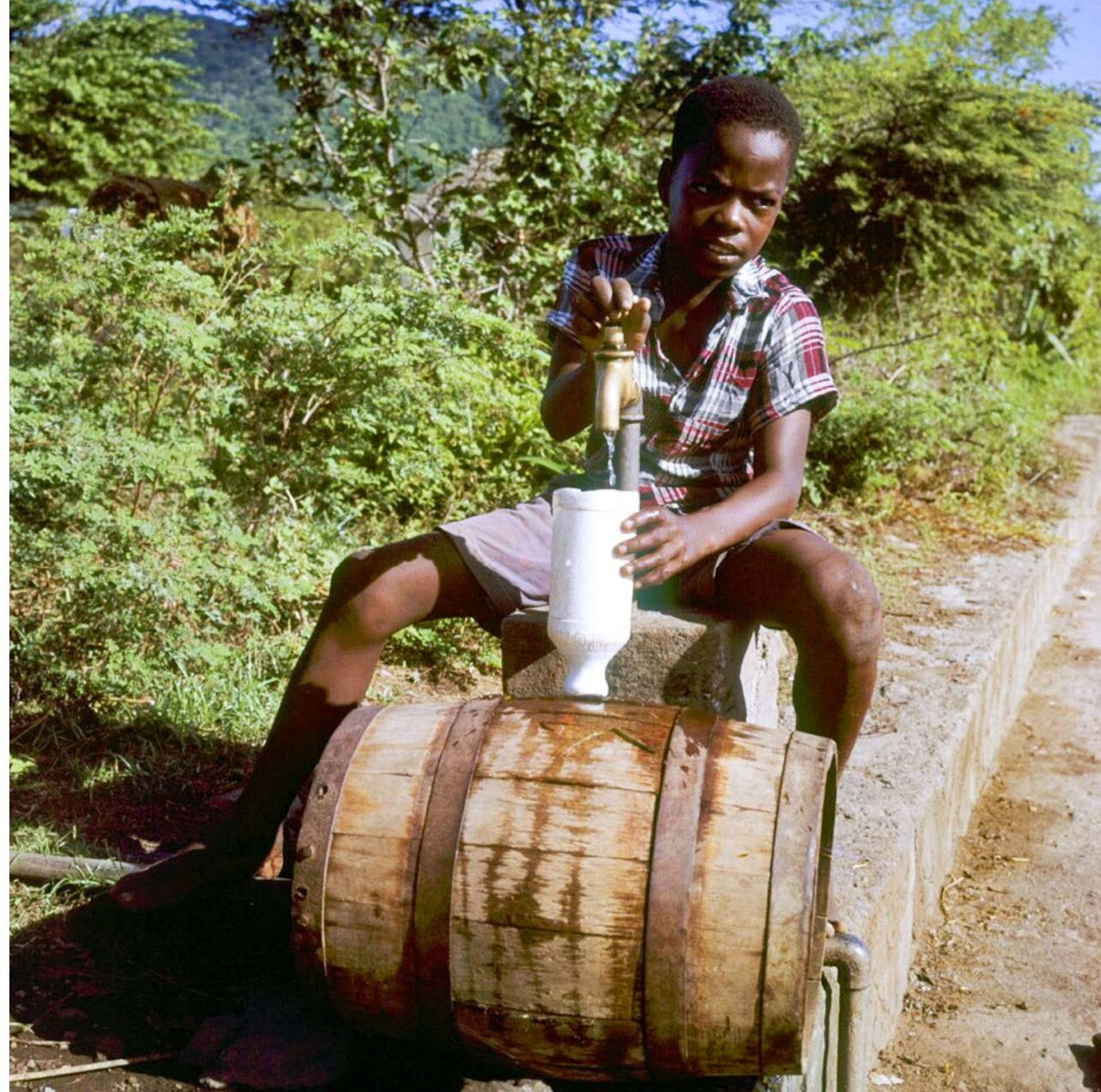
A boy fills up a barrel of water on Statia. (Photo: Boy Lawson)

Een watertank

We moesten vroeg in de ochtend opstaan om te werken. Het was niet zoals nu. Kinderen staan 's morgens op, wassen zich, en hebben een tas met alles erin om naar school te gaan. Wij moesten heel vroeg opstaan. Ik moest opstaan en naar de waterput gaan om een watertank gedeeltelijk te vullen. Met een emmer op mijn hoofd haalde ik water. Elke ochtend veegde ik het erf, maakte ik me klaar en ging altijd op tijd naar school. Mijn broers stonden 's ochtends voor dag en dauw op en dreven zo'n honderd geiten en schapen naar de weidegronden, en dat voor 25 cent per week. Ze brachten de dieren 's morgens weg en haalden ze weer op, en waren toch altijd op tijd voor school.

~ *Marcella Marsdin*

Een jongen vult een watervat op Statia. (Foto: Boy Lawson)

I Was a Midwife

When I came to Statia, I was already a midwife. They didn't have anybody here to do the work, so they asked me to do it for them. So I agreed and I was a midwife. We did the deliveries here, but if there was a complication, the person would go to Sint Maarten. But the cultural part is that you tend, you deliver the people, then you visit them at home. I used to go by them for a few days to bathe the baby, to check on the cord, and to see that they are eating well, the feeding and breastfeeding is going okay.

~ *Ethelda Warner Woodley*

Ethelda Warner Woodley (Photo: Mark Yokoyama)

Ik was vroedvrouw

Toen ik naar Statia kwam, was ik al vroedvrouw. Ze hadden hier niemand om dat werk te doen, dus vroegen ze mij daarvoor. Ik stemde toe en ik was vroedvrouw. We deden de bevallingen hier, maar als er complicaties waren, ging de persoon naar Sint Maarten. Maar het culturele gebruik is dat je hen verzorgt, hen bijstaan bij de bevalling en hen daarna thuis bezoekt. Ik ging enkele dagen bij hen langs om de baby te wassen, de navel te controleren, en te kijken of het voeden, met name de borstvoeding, goed verliep.

~ *Ethelda Warner Woodley*

Ethelda Warner Woodley (Foto: Mark Yokoyama)

You Pass a Block

People used to help each other. And they used to build houses with help from another person. You helped me and I helped you. You helped me. It was you pass a block, you pass the water, you pass the cement, you pass something and we build. And that's how it used to be and it used to be nice.

~ Louise Depusoir

A man making concrete blocks on Statia. (Photo: Boy Lawson)

Je gaf een betonblok door

Vroeger hielpen mensen elkaar. Huizen werden gebouwd met de hulp van anderen: jij hielp mij en ik hielp jou. Het ging zo: je gaf een betonblok door, het water, en het cement werd doorgegeven en zo bouwden we samen. Zo was het vroeger, en het was mooi.

~ Louise Depusoir

Een man op Statia die betonblokken maakt. (Foto: Boy Lawson)

You Would Hear Stories

Saturday night was a highlight of Statia, because people would come to shop, the folks from country would come down to shop, and the shops would be open till around nine, after nine. And so people would shop and just hang out and talk. Coming down right here by Yoyo now with a nice white picket fence was where we would sit. Miss Brown, Ursula Brown, would make the peppermint candies kind of thing with the white and then the pink piece in the middle. Miss Timber would go with her little basket with her peanuts. But all the folk, they would just sit along on the side. And in the meantime, they would talk. So you would hear stories.

~ *Rosabel Blake*

Rosabel Blake (Photo: Mark Yokoyama)

Daar hoorde je verhalen

Zaterdagavond was een hoogtepunt op Statia, omdat mensen kwamen om te winkelen. Ook de mensen die hogerop woonden kwamen naar beneden, en de winkels bleven open tot rond negen uur, soms zelfs later. Mensen deden hun inkopen en bleven gewoon hangen om te praten. Hier, vlak bij Yoyo, waar nu een mooi wit hek staat, was de plek waar we zaten. Miss Brown, Ursula Brown, maakte van die pepermuntsnoepjes: wit, met een roze streepje in het midden. Miss Timber liep rond met haar kleine mandje pinda's. Maar alle mensen zaten gewoon langs de kant, praatten wat met elkaar, en je hoorde verhalen.

~ *Rosabel Blake*

Rosabel Blake (Foto: Mark Yokoyama)

This book was developed for the Department of Culture, Public Entity of Sint Eustatius by • Dit boek is ontwikkeld voor het Departement van Cultuur, Openbaar Lichaam Sint Eustatius door:
Mark Yokoyama & Jenn Yerkes

Many thanks to all of the storytellers who made this book possible • Hartelijke dank aan alle vertellers die dit boek mogelijk hebben gemaakt:

Lynette Anson-Leerdam, Glenda Woodley Bennett, Ishmael Berkel, Rosabel Blake, Louise Depusoir, Marvin A. Gibbs, Marcella Marsdin, Althea Merkman, Walton Schmidt & Ethelda Warner Woodley.

Thank you to the photographers • Onze oprechte dank aan de fotografen:

Jeanette Bos, Gordon James, Boy Lawson, Willem van de Poll & Mark Yokoyama.

Special thanks to the staff of Chapelpiece Recreation Center • Onze bijzondere dank gaat uit naar het personeel van het Chapelpiece Recreation Center:

Gerard Berkel, Yolanda Blair, Vincent Browne, Alexandra de Bruin, Juliette Daniel, Jona Joseph, Valens Modeste, Miriam Reyes & Ignace Warner.

Special thanks to the Department of Culture team • Een speciaal woord van dank aan het team van het Departement van Cultuur:

Carol Jack-Roosberg, Fijeanty de Wit, Sharday Bennett, Vashti Hooker & Yuriko Roos.

Special thanks to • Een speciaal woord van dank aan:

Elroy Agard, Xiomara Balentina, Pepita Cannegieter, Taro Merkman, Daniela V. Richardsdon, Linda Richardson, Gay Soetekouw, Misha Spanner & Wendy Walsh.

Sint Eustatius

Stories of Statia

In this book there are 24 stories told by 10 people about life on Statia. Many are about old times when things were very different. We can learn about life back then in these stories. Other stories are about what made people happy and proud to be Statian. We can learn from these stories, too. Some traditions in these stories have faded away. Others are still going strong today. Young people will decide which ones will live on in the future.

Verhalen van Statia

In dit boek staan 24 verhalen, verteld door 10 personen, over het leven op Statia. Veel van deze verhalen gaan over vroeger, toen het leven heel anders was. Uit sommige verhalen leren we hoe het leven toen was. Andere verhalen gaan over wat mensen gelukkig en trots maakte om Statiaan te zijn. Uit al deze verhalen kunnen wij lessen trekken. Sommige tradities waarover deze verhalen vertellen, zijn verdwenen. Andere leven vandaag de dag nog steeds voort. Het is aan de jeugd te bepalen welke tradities in de toekomst blijven bestaan.

Edited by Jenn Yerkes and Mark Yokoyama for the
Department of Culture, Public Entity of Sint Eustatius

Bewerkt door Jenn Yerkes en Mark Yokoyama voor het
Departement van Cultuur, Openbaar Lichaam Sint Eustatius

